

Schimb de bune practici cu Școala Hristo Botev din Kocherinovo, Bulgaria în cadrul Proiectelor Europene

Toate experiențele de care am avut parte în proiectele Erasmus prin mobilități, prin activitățile desfășurate, prin schimburile de bune practici cu partenerii europeni, ne-au adus nenumărate beneficii pentru demersul didactic, iar copiilor, prieteni noi, idei noi și creative, oportunitatea de autocunoaștere, de a-și demonstra și evalua valorile proprii, de a împărtăși valorile naționale.

Despre incluziune noi, cadrele didactice, suntem linia întâi care o pregătesc și o practicăm, iar aceasta chiar a devenit o

normalitate în orice școală și pentru orice clasă. Poate nu mulți dintre noi au avut pregătirea necesară, dar, fiecare a perseverat și s-a instruit prin cursuri, prin activități metodice și orice facilitează integrarea copiilor cu dizabilități sau nevoi speciale. Ai putea crede că noi, profesorii, deținem cheia incluziunii. Chiar și reclama din media zice că „Orice copil cu dizabilități are dreptul să studieze în orice școală!” E corect, dar aici începe și se termină totul? Cum rămâne cu susținerea, cu sustenabilitatea? Aceste noțiuni le pronunță întreaga societate cu atâta ușurință și, în fapt, fiecare învățător sau cadru didactic e necesar să se informeze, să participe la cursuri sau ateliere specifice astfel încât să le aplice în cazul în care are elevi aflați în grupuri vulnerabile.

Ca participant în echipa Proiectului Erasmus+ KA121-SCH „Together for an inclusive school, a school for everyone”, nr. 2023-1-RO01-KA121-SCH-000119930, cu activități de învățare și schimb de elevi-C4 Bulgaria, Kocherinovo, am descoperit cum comunitatea participă activ la incluziune, într-un mod simplu și firesc de genul „sunt tot ai noștri”.

Toate activitățile au fost susținute de întreaga comunitate. Au participat primarul comunei Kocherinovo care ne-a încântat cu legende locale, profesorii de la școala Hristo Botev împreună cu

elevii și personalul auxiliar și, mai ales, bătrânii satului Barakovo, care ne-au făcut o primire caldă, ne-au învățat dansuri locale și s-au prins în hora românească. Ne-au povestit despre câte obiceiuri avem în comun și cum istoria și vecinătatea ne-au ținut apropiați de-a lungul veacurilor. Am împărtășit experiențe oameni mari și mici, români și bulgari, oficiali și neoficiali, ca într-o mare familie. Cele două coordonatoare din Școala Hristu

Botez, Vasilka Taseeva și Daniela Milanova ne-au explicat faptul că e firesc ca profesorul să-și proiecteze demersul didactic, însă ei folosesc orice prilej pentru a implica comunitatea, deoarece au văzut că împreună iau decizii practice și utile pentru toți și comunitatea este un actor de bază în educația copiilor.

Întoarse la școală, am prezentat în cadrul Consiliului Profesorial și la nivelul Comisiilor Metodice bunele practici obținute și am observat, treptat-treptat că sugestiile oferite din cadrul acestei experiențe Erasmus dau rezultate.

Așadar trebuie să „întărim linia întâi” a incluziunii apelând la forța și mijloacele comunității. Cred că ar trebui să începem cu schimbarea reclamei media „Orice copil cu dizabilități are dreptul să studieze în orice școală și să fie integrat în comunitate”. Sună mai bine?

Prof. Mihalcea Nina – Cătălina

Prof. Cernățeanu Mihaela – Evelina

Școala Gimnazială Nr. 12 Tulcea